

[Thorkil Kristensen.]

direkte Skatter, da at gennemføre dem nu i Stedet for at vente, til vi skal løse Spørgsmaalet om Hjemmeværnenes og Forsvarets hele Stilling, som jo tidligere er indgaaet i Debatten her i Dag. Det forekommer mig indlysende klart, at skal man have en Forhøjelse af de direkte Skatter, havde det været rigtigt at komme med Forslag herom i Forbindelse med Løsningen af vort øjeblikkelige Forsvarsproblem. Det drejer sig her om en Folkesag, og alle vilde kunne forstå, at naar det drejer sig om vort Lands Forsvar, skal vi alle, direkte paa vor Pengepung, kunne mærke, at nu kræver Landet visse Ofre af os. I den Forbindelse havde det været psykologisk rigtigt at tage en direkte Skat, men nu har man taget den paa Forhaand, og derfor er den psykologiske Virkning i Befolkningen paa Forhaand ødelagt. Jeg kan gøre mig visse Forestillinger om, hvorfor dette er sket. Jeg kan ikke tænke mig, at det skyldes andet, end at Regeringen stadig beherskes af den Kommunistfrygt, af Tanken paa Konkurrencen med Kommunerne, som vi ellers havde haabet de sidste Maaneder havde befriet den for. Jeg mener altsaa, dette er en Fejl.

Naar vi alligevel er gaaet ind paa at medvirke til Gennemførelse af Skattelovsforslagene, ogsaa i den Skikkelse, de har i Dag, er det, fordi det Forlig, der blev indgaaet for nylig, naturligvis er en Helhed, en Helhed, hvori Venstre har Part. Vi tager saa de Konsekvenser, det maa føre med sig, at man er Parthaver i et Forlig. Man faar noget, og man giver noget, og man maa naturligvis som ærlig Forligsforhandler tage Konsekvenserne deraf.

Kun fordi dette Forlig er en Helhed, og fordi det foreliggende Lovforslag er et Led i dette Forlig, tager vi det i den Skikkelse, det har faaet, men vi haaber, at Regeringen saa i den kommende Tid bl. a. ved Finansieringen af de Forsvarsforanstaltninger, jeg har nævnt, vil anlægge en mere saglig Linie, det vil sige give Forbrugsafgifterne den Plads, som de ud fra saglige Motiveringer bør have i en Skattepolitik i den nuværende Situation.

Axel Sørensen: Jeg skal tillade mig i Lighed med de ærede foregaaende Talere i Korthed at gøre nogle Bemærkninger til det fremsatte Forslag, der, som det rigtigt er nævnt, er et Led i den Aftale Partierne imellem om det storpolitiske Forlig, som er indgaaet i Rigsdagen. Ved disse Forbrugsafgifter er Hovedvægten lagt paa at skaffe Midlerne til Veje ved Afgifter paa de For-

brugsartikler, som er af mere luksusbetonet Art. Det er rigtigt, som det er sagt, at Forhøjelsen af Afgiften paa Papir er bortfaldet, og det er rimeligt efter de Oplysninger, som er tilflydt Udvalget, at man undlod en Forhøjelse af denne Afgift. Derimod har en Forhøjelse af Afgiften paa Guld- og Sølvvarer fra 10 til 15 pCt. maattet gennemføres. Det vil sikkert betyde en saa mærkbar Belastning for denne Branche, at man ret hurtigt maa foretage en Ændring paa dette Omraade, idet der i det lange Løb kan blive beskæftigelsesmæssige Forhold at tage i Betragtning.

Provenuet af denne Afgift anslaaes til 3½ Mill. Kr., og der er kun gjort den Indrømmelse, at Ure til et Beløb af indtil 50 Kr. bliver afgiftsfri. Der gennemføres endvidere en Afgift paa Konsum-Is; det er i Realiteten en Forlængelse, og Provenuet andrager 12 Mill. Kr. Man har anset det for rimeligt at bibeholde Afgiften paa en Ting som Konsum-Is. De yderligere Afgifter, der virkelig betyder noget økonomisk, er jo Afgiften paa Spiritus og Omsætningsafgiften af stærke Drikke, som tilsammen skal indbringe et Beløb paa 70 Mill. Kr. I alt vil den samlede Buket af Forbrugsafgifters Forhøjelse og Forlængelse indtil 31. Marts 1949 indbringe 85 Mill. Kr. Det Forbrug, som belastes med disse Millionbeløb, kan betragtes som rent luksuspræget, med andre Ord, man belaster ikke de vigtige, nødvendige Ting, som indgaar i en Families Forbrug. Derfor skal jeg kort for mit Partis Vedkommende sige, at vi er villige til som Led i en større Plan at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Aksel Møller: I to Henseender er det forelagte Lovforslag jo et Lypunkt i Sammenligning med det Forslag, vi tidligere har haft Lejlighed til at tage Stilling til. Den ene er, at Forhøjelsen af Papirafgiften er opgivet, den anden, at Konsum-Isafgiften er blevet fastholdt, og dette forekommer mig at være Udtryk for en nogenlunde rimelig og fornuftig Tendens i Fordelingen af de indirekte Skatter. Derimod er der den Forværring i Lovforslaget i Sammenligning med det Forslag, vi tidligere har kendt, at Afgiften paa Guld- og Sølvvarer er forhøjet fra 10 til 15 pCt. Jeg begriber meget vel, at naar man i det høje Ting har accepteret en Pelsafgift paa 15 pCt., vilde der ikke være Mening i, at Afgiften her kun skulde være paa 10 pCt., men jeg er ængstelig for een Ting: at det skal vise sig her, som det har vist sig ved Pelsafgiften, at Omsætningen gaar stærkt ned. Nu kan man jo sige, at